

strængt holder sig til det nu Bestaaende, saa vidt dette paa nogen Maade er muligt, erklære mig for, at dette Lovforslag gaaer til anden Behandling.

J. N. Hansen: Ja, da den ærede sidste Taler selv udtalte, at han ikke endnu var kommen til fuldkommen Klarhed om dette Spørgsmaal, saa kunde det jo synes aldeles overflødig for mig at opholde mig ved det han har udtalt; jeg haaber, naar han kommer til Klarhed med sig selv om dette Spørgsmaal, at han saa vil finde, at hvad han idag har yttret for en stor Deel er urigtigt. Jeg kan imidlertid dog med Hensyn til den Mulighed, han saae i, at man, ved at vedtage dette Lovforslag, udsatte sig for, at Amtsrådene kunde komme til at bestaae blot af Fæstere, ikke undlade at udtale, at uagtet hidtil kun tre eller høist fire Pladser af Amtsrådene ere besatte paa den Maade, som her er foreslaaet for hele Amtsrådet, og uagtet der ligeoverfor disse Pladser har sidet 2 á 3 Sædegaardseiere, et Par Lehnbestodere, een Provst og een Amtmand, uagtet alt dette troer jeg dog ikke, at man skal finde det let at paavise ret mange og maaffee vanskelig noget Exempel paa, at samtlige disse 3 eller 4 Pladser have været besatte med de dertil Valgberettigede, men kan man ikke paavise dette nu, uagtet de kun besidde disse fire Pladser paa denne Maade, og uagtet der ligeoverfor dem findes 6 á 7 Pladser, der besættes af dem, der have modsat Interesse, kan man ikke, siger jeg, uagtet dette, paavise, at der udelukkende til disse 3 á 4 Pladser er valgt Fæstere, saa troer jeg ganske vist, at der saameget mindre er Fare for, at dette vil blive Tilfældet, naar de komme til at kunne besætte samtlige Pladser i Amtsrådet ved Valg paa den her foreslaaede Maade. Den Mulighed, som er forudsat, troer jeg saaledes, at der slet ingen Rimelighed er for, nogensinde vil blive en Virkelighed; ja, man kunde med ligesaa stor Rimelighed sætte den modsatte Mulighed ligeoverfor den ærede Talers Mulighed, nemlig, at Amtsrådet udelukkende vilde komme til at bestaae af blot Sædegaardseiere; den ene Mulighed ligger ligesaa nær som den anden, men jeg troer ikke, at nogen af Mulighederne kan ansees for rimelig. Den ærede Taler frem-

satte selv et Forslag, men da han paa samme Tid erklærede, at dette ikke engang tiltalte ham selv, saa skal jeg ikke opholde mig videre derved.

Den ærede Indenrigsminister havde en Deel imod det Ord „ere“ i § 1. Jeg maa tilstaae, at dette overraskede mig, thi jeg nægter ikke, at jeg har anseet det for at være en overmaade heldig Redaction, at sige: „de ere bortfaldne“, naar man nemlig erindrer, at der er forskjellige Meninger om, hvorvidt de for Dieblicket ere bortfaldne eller ikke. Jeg skal i saa Henseende henvisse til den Lov, der udkom i forrige Aar om fremmede Jøders Afgang heri Riget. Da blev der jo sagt i Loven, at Indskrænkninger for fremmede Jøder til at tage Ophold heri Riget ere ophævede, og uagtet, hvilket vist er i det ærede Things Erindring, der vare mange forskjellige Meninger heri Sælen om, hvorvidt disse Forbud først bleve ophævede fra det Dieblis Loven udkom, eller de allerede vare tidligere ophævede ved selve Grundloven, saa vare dog begge Parter enige om, at Ordene „ere ophævede“ kunde forstaaes, som om begge Meninger havde fundet Medhold, ja den høitærede Justitsminister udtalte udtrykkelig, at han fandt denne Redaction fuldkommen stemmende med sin Betragtning af Sagen. Jeg troer saaledes virkeligt, at vi kunne slutte fra denne Lov, til at det vil være heldigt ogsaa i nærværende Lov, at søge at forene de forskjellige Meninger, der gives om, hvorvidt de heromhandlede Forrettigheder ere hævede ved Hartkorns Egallations-Loven, ved at benytte Ordene „ere bortfaldne“ idet dette baade kan forstaaes som om de først ere bortfaldne ved Lovens Udkomme, og ogsaa kan forstaaes saaledes, at de allerede tidligere ere bortfaldne. Jeg har altsaa netop anseet det som en fordeelagtig Redaction, hvad jeg nu til min Forundring hører den ærede Minister udtale sig imod. Den ærede Indenrigsminister kom til at udtale Noget, som jeg ikke ganske kan forbigaae, idet jeg deri troer at see en farlig Betragtning af Forholdene. Han sagde nemlig, at da dette Forhold, hvorom her er Tale, ikke var kommet med ind under de Circulairer, som i sin Tid vare udstædte, saa kunne de heller ikke komme med nu, især da